

Gandul zilei 01.02.2014

Ioan 9:39 *Isus a zis:"Eu am venit în lumea aceasta pentru judecata: ca cei ce nu vad, sa vada si cei ce vad, sa ajunga orbi"*

Credinta este în lucrurile care nu se vad si are ca apanaj nadejdea. Domnul Isus a venit sa confirme ca, prin credinta,vom ajunge sa vedem ceea ce acum ne putem doar închipui. El a vindecat de orbire fizica si spirituala.

Orbirea este absenta luminii. Si-n întuneric, numai credinta te poate salva. Credinta lumineaza.

Orbirea spirituala acuza pacat. Cei care se bazeaza doar pe vedere si cred doar în ce izbeste ochiul, pipaibil si masurabil, pot fi orbi spiritual.

Domnul Isus îi judeca pe cei din vremea sa, ce-si pun taria în vederea lor buna, asa cum erau fariseii. Zadarnica încrederea în vederea noastra proprie, necalauzita de Duhul Domnului.

Acum douazeci de ani, nu vedeam bine launtric si Domnul Isus m-a ajutat sa vad. Încet, încet,am descoperit calea mântuirii si cum poti merge pe ea ca sa fii mântuit. Am vazut trecutul cu ochi renascuti la o viata noua în El si viitorul prin ochii credintei.

Orbirea spirituala naste, inconstient, manipularea de catre Cel rau. Calauzirea e propriul "eu", singurul stapân, credem atunci, într-o lume în care Dumnezeu e undeva, departe,

Dar si daca am ajuns sa vedem, putem deveni orbi spiritual, chiar daca suntem pe calea aleasa sa fim cu Dumnezeu. Orbirea ne-o poate da nedetronarea completa a eu-lui, putina smerenie, lipsa de pocainta, superficialitatea în ascultarea de El, admiterea cu neglijenta a pacatului ce se strecoara prin inconsecventa în veghere.

Fenomenul orbirii are loc si când hrana Cuvântului nu este rumegata suficient, când apar afectiuni la relatia pe verticala, când mintea si inima se îmbata cu "aici si acum" mai mult decât cu "atunci si acolo".

Ca sa nu ne afecteze orbirea, sa tinem la lumina ce-o avem, la trairea curata dupa ghidul lasat de Dumnezeu si prin calauzirea Duhului Sau, la resursele folosite si de Domnul Isus (ruga, post), la partasia frateasca.